

GJYKATA EUROPIANE E TË DREJTAVE TË NJERIUT
SEKSIONI I KATËRT
ÇËSHTJA GJYLI v. SHQIPËRISË
(Numri i aplikimit 3290/07)

VENDIM
(Kompensim i drejtë)
STRASBURG
7 dhjetor 2010

Ky vendim merr formën e prerë nën rrethanat e paraqitura në nenin 44§2 të Konventës. Ai mund të bëhet subjekt i një rishqyrtimi me qëllime editoriale.

Në çështjen Gjyli v. Shqipërisë, Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut (seksioni i katërt) e mbledhur si një dhomë e përbërë nga:

Nicolas Bratza, president,
dhe Lawrence Early, regjistrari i seksionit
pasi diskutoi në privatësi më 16 nëntor 2010,
lëshuan vendimin e mëposhtëm, i cili u miratua në këtë datë:

PROCEDURA

1. Çështja filloi me një aplikim (nr.32907/07) kundër Shqipërisë e paraqitur në Gjykatë sipas nenit 34 të Konventës për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe lirive themelore (Konventa) nga një shtetas shqiptar, z. Ali Gjyli (aplikuesi), më 13 korrik 2007. Aplikuesi u ankua për mungesën e zbatimit të dy vendimeve gjyqësore.

2. Në vendimin e marrë më 29 shtator 2009 (vendimi themelor), Gjykata vendosi unanimisht se kishte pasur thyerje të nenit 6§1 të Konventës, përsa i përket mungesës së zbatimit të vendimit të Gjykatës së Rrethit Durrës të datës 27 shtator 2005 (*shiko Gjyli v. Shqipërsë, nr.32907/07, 29 shtator 2009*).

3. Në bazë të nenit 41 të Konventës, aplikuesi kërkoi vetëm kompensim të dëmit monetar të shkaktuar si rezultat i mospagimit të parave të mbajtura nga paga.

4. Duke qenë se kërkesa për aplikimin e nenit 41 të Konventës nuk ishte gati për vendim në lidhje me dëmtimin monetar, Gjykata e arkivoi atë dhe ftoi Qeverinë dhe aplikantin të paraqisnin, brenda tre muajve, nga data në të cilin vendimi u bë i formës së prerë në bazë të nenit 44§2 të Konventës, komentet e tyre në formë të shkruar mbi këtë çështje, dhe në veçanti të vinin në dijeni Gjykatën për çdo marrëveshje që mund të arrihej midis tyre (ibid., 67 dhe pika 6 e parashikimeve operative).

5. Si aplikanti, ashtu edhe qeveria i arkivuan vëzhgimet e tyre brenda afatit kohor që iu ishte përcaktuar. Nuk u gjet asnjë e dhënë e cila mund të siguronte një marrëveshje miqësore.

FAKTET

RRETHANAT E ÇËSHTJES

1. Ngjarjet përpara marrjes së vendimit themelor

6. Në datën 9 korrik 2009 aplikanti u hoq nga puna. Duke e konsideruar heqjen e tij nga puna si vendim arbitrar, ai e paraqiti atë përpara Gjykatës së Rrethit Durrës (gjykata e rrethit). Aplikanti nuk kërkoi shpërbtim për dëmin monetar.

7. Nga një vendim i datës 27 shtator 2005, i cili u bë i formës së prerë, gjykata e rrethit e gjykoi vendimin për pushim nga puna të pavlefshëm sipas një procedure jo të saktë dhe urdhëroi rikthimin e aplikuesit në punë. Ky vendim nuk u zbatua kurrë.

8. Me anë të disa procedurave të njëpasnjëshme, të cilat ishin në pritje të një vendimi përpara gjykatave vendore në kohën kur kjo gjykatë mori vendimin themelor, aplikuesi kërkoi pagimin e parave të mbajtura nga paga që prej datës 9 korrik 2005.

2. Ngjarjet pas marrjes së vendimit themelor

9. Me një vendim të datës 10 nëntor 2009, Gjykata e Lartë deklaroi të dhënat e aplikantit për sa i përket kërkesës së tij për marrjen e parave të mbajtura nga rroga. Duke qenë se punëdhënësi i kishte paguar aplikantit paratë e mbajtura nga rroga për periudhën midis 9 korrikut 2005 dhe 31 dhjetorit 2006, Gjykata e Lartë deklaroi se punëdhënësi duhej t'i paguante aplikuesit paratë e mbajtura për periudhën midis 1 janarit 2007 dhe 23 janarit 2009, datë në të cilën aplikuesi kishte dalë në pension.

10. Deri më 24 mars 2010 aplikuesit i ishte paguar shuma prej 931,728 lekësh shqiptarë (e gjitha) nga paratë e mbajtura për periudhën midis 1 janarit 2007 dhe 31 marsit 2008. Deri më sot, pjesa tjetër e parave të mbajtura nga rroga (e gjitha) 1,000,000 për periudhën 1 prill 2008 dhe 23 janar 2009) nuk i është paguar ende aplikuesit.

LIGJI

11. Në pjesën operative të vendimit themelor, Gjykata i bëri një shpërblim aplikuesit në lidhje me dëmin jomonetar, kostove dhe shpenzimeve. Megjithatë ajo vendosi ta rezervonte aplikimin e nenit 41 të Konventës, mbi dëmin monetar, të cilin neni e përcakton si më poshtë:

“Nëse Gjykata konstaton në dhunimin e Konventës ose protokolleve, dhe nëse ligji i brendshëm i palës së lartë kontraktuese lejon të bëhet vetëm një shpërblim i pjesshëm, Gjykata, nëse është e nevojshme, siguron kompensim vetëm për palën e dëmtuar”.

A. Dëmi monetar

1. Parashtrimet e palëve

12. Aplikuesi kërkoi marrjen e parave të papaguara nga rroga nga 9 korriku 2005 deri në ditën e daljes së tij në pension më 23 janar 2009. Ai deklaroi të gjithë shumën 2,724,965, përafërsisht 19,318 euro, shumë e cila sigurohej nga të ardhurat bazë dhe kontributet e sigurimeve shoqërore.

13. Qeveria parashitroi faktin se gjykatat vendore e kishin njohur të drejtën e aplikuesit për t'u paguar për paratë e mbajtura nga rroga. Për pasojë, ekzekutimi i dhënies së parave të mbajtura kishte filluar dhe do të plotësohej për pjesën ende të papaguar. Qeveria pranoi se kishte pasur një thyerje të së drejtës së aplikuesit për të pasur akses në gjykatë në lidhje me moszbatimin e vendimit përfundimtar të gjykatës dhe i kërkoi kësaj Gjykate të merrte vendimin se thyerja e ligjit ishte kompensimi i mjaftueshëm për aplikuesin.

2. Vlerësimi i Gjykatës

14. Gjykata rithekson faktin se vendimi në të cilin gjendet një thyerje e ligjit e vë shtetin përgjegjës përpara një detyrimi ligjor për t'i dhënë fund kësaj thyerjeje dhe të dëmshpërblejë për pasojat e shkaktuara në mënyrë të tillë që ta rikuperojë situatën në gjendjen siç ishte përpara se të ndodhte kjo thyerje e ligjit (*shiko Mbreti i Mëparshëm i Greqisë dhe të Tjerët v. Greqisë [GC] (kompensim i drejtë)*, nr. 25701/94, § 72, 28 nëntor 2002). Nëse ligji kombëtar nuk lejon të bëhet kompensim ose nëse lejon ndonjë kompensim të pjesshëm, neni 41 i jep të drejtën gjykatës t'i sigurojë palës së dëmtuar kompensimin e duhur në bazë të rrethanave (*shiko Iatridis v. Greqisë (kompensim i drejtë) [GC]*, nr.31107/96, §§ 32-33, ECHR 2000-XI).

15. Gjykata duhet të përcaktojë fillimisht nëse ligji kombëtar lejon të bëhet kompensimi për pasojat e shkaktuara nga dhunimi të përcaktuar nga vendimi themelor (*shiko Vajagic v. Kroacisë (kompensim i drejtë) [GC]*, nr.30431/03, § 23, 20 korrik 2006). Ajo vë re në lidhje me këtë çështje se më 10 nëntor 2009 Gjykata e Lartë mbështeti veprimin civil të aplikuesit për t'u paguar për paratë e mbajtura nga rroga dhe urdhëroi punëdhënësin e tij t'i paguante aplikuesit paratë e mbajtura për periudhën 31 dhjetor 2006 dhe 23 janar 2009. Gjykata gjithashtu vë re se në një datë të papërcaktuar aplikuesit iu pagua shuma prej 931,728, për paratë e mbajtura për periudhën midis 1 janarit 2007 dhe 31 marsit 2008. Megjithatë, shuma e mbetur nga paratë e mbajtura nga rroga, shumë e cila është 1,000,000, nuk i është paguar ende aplikuesit.

16. Në këtë situatë, Gjykatës i duhet të dalë në vendimin se pa marrë parasysh kompensimin e pjesshëm që i është paguar aplikuesit, autoritetet vendore nuk i janë bindur vendimit të Gjykatës së Lartë të datës 10 nëntor 2009. Gjykata deklaron se aplikuesi duhet të kompensohet sipas shumës së përcaktuar nga mbajtja e lekëve nga paga sipas llogaritjeve të bëra nga autoritetet, në mungesë të një argumenti të

detajuar të paraqitur nga aplikuesi.

17. Më tej Gjykata vë re se aplikuesi, ashtu siç kishin bërë më parë edhe gjykatat vendore, nuk kishte bërë ndonjë kërkesë në lidhje me interesat që mund t'i shtoheshin shpërblimit për të kompensuar humbjen e vlerës së shpërblimit me kalimin e kohës. Kështu, Gjykata nuk jep ndonjë shpërblim në lidhje me këtë faktor (*krahaso Ghigo v. Malta* (kompensim i drejtë), nr. 31122/05, § 20, 17 korrik 2008).

18. Gjykata, duke bërë vlerësimet bazuar në gjykime të drejta, i jep si shpërblim aplikuesit shumën prej 7,200 eurosh.

B. Interesi i papaguar

19. Gjykata e shikon të arsyeshme që interesi i papaguar duhet të bazohet mbi shkallën marginale të huave të Bankës Qendrore Europiane, së cilës duhet t'i shtohet tre për qind.

PËR KËTO ARSYE, GJYKATA, NË UNANIMITET

1. Vendos:

a) se shteti përgjegjës duhet t'i paguajë aplikuesit, brenda tre muajve nga data në të cilin vendimi bëhet i formës së prerë në përputhje me nenin 44 § 2 të Konventës, 7,200 euro (shtatë mijë e dy qind euro) bazuar në dëmin monetar, plus edhe çdo taksë që mund të jetë e tatueshme, duke i konvertuar në sistemin monetar vendas të shtetit përkatës sipas normave që aplikohen në datën e bërjes së pagesës;

b) që prej përfundimit të tre muajve të sipërpërmendur deri në momentin e pagesës, interesi do të paguhet sipas shumës së mësipërme me një vlerë të njëjtë me vlerën marginale të huas të Bankës Qendrore Europiane gjatë periudhës së mospagimit plus tre për qind.

2. Heq nga përgjegjësia e vet kërkesën e aplikuesit për kompensim.

E mbajtur në anglisht dhe në formë të shkruar, më 7 dhjetor 2010, në bazë të rregullit 77 §§ 2 dhe 3 të rregullave të Gjykatës.

Lawrence Early
Regjistrar

Nicolas Bratza
President